

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 2. Quantum bonum sit Hornor? eumq[ue] excellentioribus,
excellentiorem deberi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

Luc. 14. 7.

S. August.
lib. 83. q.
31.

vel calamo explicat; itemque, qui factio, ut pilei depositione, capitis inclinatione, inflexione genuum, imaginis aut statuæ erectione, trophæis, arcu triumphali, aris, statuis, obsequijs, *accubitu*, aut sede primoué loco, vel etiam donis ac muneribus, & officijs, obuiatione, hospitij oblatione, aut alio quocumque signo externo eum à se existimari, testificatur. Est igitur *existimatio* radix honoris, quæ si coram hominibus, per externa signa, declaretur, Honor solet appellari. Idcirco enim alterum vel verbis laudamus, vel alijs signis exterioribus ornamus, honoramusue, quia testari volumus, bonam esse apud nos de eo opinionem. Ex quorum utroque, verborum scilicet & rerum honore, tamquam effectus laudis atque honoris, *Gloria* existit. Ideò si quidem, quia alterius bonitati testimoniū præbemus, clarescit bonitas illius in notitia plurimorum; atqui, ut D. Augustinus alijque docent, *Gloria, est clara cum laude notitia*, addit enim honori, velut lumen coloribus, claritatem.

§. II.

Quantum bonum sit Honor? eumque, excellentioribus, excellentiorem deberi.

Hoc

Hoc bonum autem, quamuis in existimatione ac iudicio dumtaxat, quod quis de alio apud se concipit, conceptumque quacumque testificatione euulgat, solet consistere, adeoque quamuis & hominum erroribus, & fortunæ casibus subiectum sit, maximi tamen fieri, quotidie experimur, & opibus longè anteferri. *Melius est nomen bonum*, ait Salomon, *quàm diuitia multa: super argentum & aurum gratia bona*. Itemque: *Melius est nomen bonum, quàm unguenta pretiosa*. Latiùs enim suauiusque se se boni nominis, quàm opobalsami odor diffundit: neq; potest cum eius pretio opopanax comparari. Tanti, in diuinis litteris, fit Honor. Perinde enim est, siue *bonum nomen*, siue *bonam famam*, siue *bonam existimationem*, siue *laudem*, siue *decus*, siue *honorem*, siue etiam *gloriam* appelles. Sæpe enim ista promiscuè vsurpantur. Quamuis autem hæc omnia sint extra nos, pertinent tamen ad nos, & sunt de nobis; cum honor, qui est in honorante, non sit, dicaturque esse honorantis, sed honorati. Quemadmodum igitur virtus, aut alia quæcumque interna excellentia, est bonum, de quo gaudemus; ita & honor, qui est testimonium illius boni, est

Prou. 22.

1.
Eccl. 7. 2.

Plin. lib.

20. c. 24.

P. Victor.
lib. de re-
gion. vrb.
Rom.
Vide Pa-
normit.
l. i. de reb.
gest. Al-
fonsi.
Matth. 5
14.

3. Tim. 1.
17.

Luc. 18.
19.

bonum, quo pronissimè afficimur & dele-
ctamur. Voluit nimirum & hac homines
illecebra trahere Deus ad virtutem ample-
ctendam; vt, si honor illis placeret, ad illam
accederent, cuius præmiū est honor, & glo-
ria, quæ vt Poëta loquitur, *immensum cal-
car habet*. Quod etiam Romani indicaue-
runt, apud quos, non nisi per ædem *Vir-
tutis* ad ædem *Honoris* poterat perueniri.
Quoniam autem debitum est bono & pul-
chro, vt manifestetur, iuxta illud: *Neque
accendunt lucernam, & ponunt eam sub mo-
dio, sed super candelabrum, vt luceat omnibus,
qui in doma sunt*, Dei que summa est bonitas,
excellencia & pulchritudo, idcirco Deo
summus honor, summa laus, summa gloria
debetur. Quo sensu Apostolus scripsit: *Regi
seculorum immortalis, inuisibili, soli DEO
honor & gloria in secula seculorum. Amen. So-
li Deo*, quia vnus & solus est Deus, & solus
per se, ac suam essentiam sapiens, *bonus, lau-
dabilis, &c.* à quo tamquam fonte sapientia
in omnes & Angelos, & homines, & reliqua
creata bona deriuantur. Quare, etsi soli
Deo honor & gloria diuina, ac latriæ cultus,
non autem dijs gentium, non idolis, non
vllis Angelis aut hominibus (præter Chri-
stum

Hum Deum & hominem) debeatur; tamen alius inferior honor Angelis, & hominibus & ceteris creaturis non negatur, immo debetur, vt infra ostendam. Prout autem maior est in ceteras res bonitas à Deo sanctitasque, aut excellentia deriuata, maioribus dignæ honoribus esse iudicantur. Quemadmodum ergo Christus diuino cultu patriæ à nobis honorandus est, *quia in ipso inhabitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter*; vnde vox Angelorum, & animalium, & seniorum fuit: *Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, & diuinitatem, & sapientiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem*; ita Christi Mater, ob altissimæ dignitatis suæ excellentiam, hyperdulia; alij autem Sancti *dulia* solent honorari. Et mortales quoque in terris, tantò quique maiore sunt amplioreq; honore digni, quantò maior in illis virtus, vel scientia, vel potestas, vel alterius cuiusque rei laudabilis excellentia agnoscitur.

Coloss. 2:

9.

Apoc. 5:

12.

*Est auro maius pretium; debentur honores
Maiores semper maioribus.*

§. III.

Multos contra Deum murmurare, quòd Honor aequè malis ac bonis detur, vel negetur.

